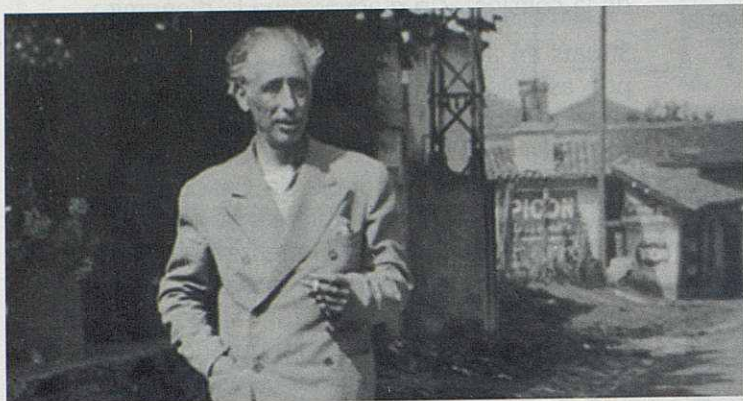

Un testimoni cristià

A volts de l'any 1960 va sortir una revista, amb previsions de modernitat i de fer front a l'actualitat, que, amb una portada amb una senyera i el títol "No hay problema catalán", va publicar un llarg article que pretenia raonar *Companys a la frontera abans de ser entregat a la policia espanyola* que s'havia acabat el problema. Vaig pensar que encara sort que publiquessin allò perquè demostrava que estaven inquiets i que volien enterrar "el problema" definitivament. El fet em va motivar a preguntar per la guerra passada, per Lluís Companys... No en vaig treure l'entrellat, vaig deduir que Companys era un home polèmic i discutit i que de la guerra no se'n podia parlar amb els qui l'havien viscut. Punt i a part.

Des d'aleshores han hagut de passar més de cinquanta anys perquè espontàniament sortís a l'abast del gran públic una presentació del President de la Generalitat, màrtir, que, sense negar els seus errors i les seves complexitats, ens fa coneixedors de la seva vocació de servei al poble, de fidelitat a Catalunya i d'amor als pobres. I mentre ens recorden que els governs democràtics d'Alemanya i França han demanat perdó per haver cooperat en la detenció de Companys..., en canvi, el govern espanyol no ho ha fet, no ha anul·lat sentències franquistes dictades pels tribunals d'excepció i, a

més, continua subvencionant, any rere any, la Fundació Francisco Franco.

Deixeu-me recordar també que durant el seu empresonament a Madrid el President Companys, pocs dies abans de la seva execució, quedà rigorosament incomunicat als calabossos de la Dirección General de Seguridad, i en la seva persona es concentrà l'immens odi que sentien contra Companys i tot el que ell representava. Va ser vexat, objecte de tota mena de mofes i maltractes, colpejat, insultat i malferit. No cal que transcrivui tota la informació de la qual em valc, i dono testimoni de les absurdes inculpacions de les quals el van fer responsable per a condemnar-lo a mort.

Tot això que he escrit, més que no pas el repàs d'una informació, vol ser l'oferta d'una mesura per tal que des de la nostra fe cristiana, que tant ens costa de testimoniar en la tranquil·litat del nostre dia de cada dia, la contemplem testimoniada per Lluís Companys en el comiat que ell va escriure el dia 13 d'octubre de 1940, vigília del consell de guerra i avantvigília del seu afusellament a Montjuïc:

*A tots els que m'han ofès, els perdono;
a tots els que hagi pogut ofendre, els demano perdó.
No queda tampoc en mi l'ombra d'un rancor.*

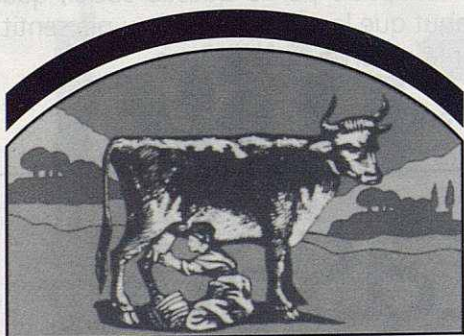
*Donaré gràcies a Déu que m'hagi donat una mort tan
bella pels ideals.*

*Ell ha volgut aquest destí i li dec encara la gratitud
d'aquesta placidesa
i d'aquesta serenitat que m'omplen en pensar en la mort,
una mort que veig apropar-se sense por.*

*La meua petitesa no podia esperar un final més digne.
Per Catalunya i el que representa de Pau, Justícia i Amor.*

Lluís Companys i Jover

Mn. Pere Farriol

Can Corder
PERE BASSA ROCA

IOGURTS, MATÓ I FORMATGES
FRESC I MADURAT

CODONYAT - OLIVES - MELMELADES

CTRA. DE LA SAGRERA, S/N
STA. EULÀLIA DE RONÇANA
Tel 93 844 66 30 - Fax 93 844 66 38